

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני י"ח כסלו תשע"ט | דף היומי בבלי: מנחות קח.

דף היומי בהלכה: מסעיף ט' עד סעיף י"ב.

מוסר: חובת השמירה פרק ה' מ"עוד אציע ענין" עד תחילת פרק ו'.

קנין חכמה הלימוד השבועי: חובת הלבבות שער הבחינה פ"ד 'והשביעית' עד פ"ה 'ואחר כן ישיב אל ליבו'.

הדף היומי בהלכה

האם מותר להריח צמחי בושם בעודם מחוברים לקרקע?

כיון שחששו שמא יטעה ויקטפנו על מנת לאוכלו. ואף שיכול לאוכלו בעודו מחובר, הלא אכילה זו עצמה כקטיפה היא; אלא שאינה אסורה מדאורייתא כקטיפה ביד, כי אם מדרבנן, מפני שיש בה שינוי מדרך הקטיפה הרגילה. ואם עבר וקטף את הפרי, אסור לכל אדם לאוכלו בשבת.

[שו"ע שלו, י, משנ"ב מח-מט, ושעה"צ מב-מג; ארח"ש יח, הע' צו]

צמחי בושם, מותר להריחם בשבת בעודם מחוברים לקרקע, ולא חששו חכמים שמא יתלשם, כיון שאינם עומדים אלא להרחה, ולמטרה זו הם ראויים אף בעודם מחוברים. ואם רגילים להריח צמחים אלו בעודם מחוברים, הרי הם מותרים גם בטלטול, ולכן מותר לתופסם בידיו כדי להריחם. ברם, פרי המדיף ריח טוב, אסרו חכמינו ז"ל להריחו בעודו מחובר לעץ,

הדף היומי בהלכה

האם מותר להניח פרחים באגרטל עם מים בשבת?

שיעמדו בבית לנוי, וכדומה, אבל ענפים ופרחים שלא הוכנו לכך, הרי הם מוקצה ואסורים בטלטול. וכן, פרחים הנפתחים מכוח המים, או ענפים העלולים להתארך מכוח המים, כמצוי בהדסים - אסור אף להחזירם למים שהיו נתונים בהם, ויש בכך חשש לאיסור דאורייתא של מלאכת 'זורע'.

[שו"ע שלו, יא, משנ"ב נג-נד, ושעה"צ מח; ביאורים ומוספים דרשו, 48]

פרחים וענפים שהיו מונחים במים בכניסת השבת, והוצאו מהם בשבת - מותר להחזירם בשבת לאותם המים שבתוכם היו, אבל אסור להוסיף על המים, וכל שכן שאסור להחליפם במים אחרים. ואם שכח להניחם במים בערב שבת, אך יש ברשותו כלי עם מים המתאים לכך - יתכן שניתן להקל ולהכניסם למים אלו בשבת.

וכל האמור הוא דווקא בפרחים ובענפים שהוכנו בערב שבת על מנת

הדף היומי בהלכה

האם מותר לפתוח סתימה בשבת בעזרת 'פומפה'?

ויש אומרים שמעיקר הדין יתכן שפתיחת הסתימה מותרת, משום שנחשבת כהדחת כלים בעלמא; אך כיון שאין הדבר ברור, וגם יתכן שיש בכך איסור משום 'עובדין דחול', אין להתיר זאת אלא בשעת הדחק ובמקרה של 'צורך גדול'.

[שו"ע שלו, ט; ביאורים ומוספים דרשו, 40]

כיוור שנוצרה סתימה בצינור היוצא ממנו, נחלקו הפוסקים בדין פתיחתו בשבת: יש אומרים שאסור לפותחו; ובמקרה שאם לא יפתחנו כרוך הדבר בהפסד ממון, מותר לפותחו בשינוי, ואף בעזרת כלי המיועד לכך (- משאבת גומי, המכונה 'פומפה').

ויש אומרים שכיוור שדרכו להיסתם, מותר לפותחו אף בכלי המיועד לכך; וכיוור שאין דרכו להיסתם - אם נסתם חלקית, מותר לפותחו רק בשינוי, ואם נסתם לחלוטין, אין לפותחו כי אם על ידי גוי, ורק במקרה של 'צורך גדול'.

נרגש ותמה פנה היהודי אל מרן הגר"נ קרליץ שליט"א בשאלה: "כיצד ידע הרב להגיע לכאן?". רבי נסים לא הבין את שאלתו: "לא ידעתי ולא התכוונתי למאומה, רגלי הוליכו אותי לכאן מבלי משים"

שכרו של תורם אלמוני

שליט"א בשאלה: "כיצד ידע הרב להגיע אל הלווייה?". רבי נסים לא הבין את שאלתו, והשיבו בפליאה: "לא ידעתי ולא התכוונתי למאומה, רגלי הוליכו אותי לכאן מבלי משים, ומכיון שנקלעתי להלוויית המת המשכתי ללוות כדת וכדין".

"הרי זו השגחה מיוחדת משמים!" התרגש היהודי. "הנפטר דנן - הוא שתרם את הכסף לכולל חזון איש מדי יום שישי, ומאחר שרצה להישאר עלום, עשה אותי שליח להעביר את כספו מדי שבוע זה שנים רבות. והנה לפתע רואה אני את הגאב"ד משתתף בעצמו בהלווייה!"... מששמע זאת מרן הגר"נ שליט"א אמר: "ההסבר לזה הוא, שזכות החזקת התורה של אותו נפטר היא זו שגרמה שאזכה לגמול עמו הכרת הטוב המגיעה לו, ובזכות זו נקלעתי לרחוב ירושלים ללא צורך, רק כדי שאוכל ללוות אותו בדרכו האחרונה!".

(משולחנם של גדולי הדור)

יום שישי. על דלת ביתו של מרן הגאון רבי נסים קרליץ שליט"א מתדפק יהודי, מעטפת כסף נתונה בידיו. הדלת נפתחת והאיש נכנס אל חדרו של רבי נסים. "תרומה עבור כולל חזון איש", אומר הלה למרן שליט"א. ברכת יישר כוח מלווה את האיש בדרכו החוצה.

שבוע חולף, יום שישי קרב ובא, שוב נצרך כסף במעטפה ובהגיע יום שישי עושה היהודי את דרכו לבית מרן למסור את התרומה עבור אחזקת כולל חזון איש. המעשה חזר על עצמו מדי יום שישי במשך שנים ארוכות. לאחר שנים רבות באחד הימים צעד מרן הגאון רבי נסים ברחובות בני ברק בהיותו שקוע בלימוד. תוך כדי הילוכו הסיח דעתו מכיוון הדרך, ולפתע בלי שהתכוון כלל להגיע למקום זה, מצא את עצמו ברחוב ירושלים. עוד לפני שהספיק לשוב על עקבותיו, נקלע להלווייה שעשתה את דרכה ברחוב. מרן כמובן הצטרף אל המלווים כפי שמורה ההלכה.

עודו צועד והנה ניגש אליו אחד המלווים. היה זה היהודי אשר הגיע מדי ערב שבת לתרום כסף עבור אחזקת הכולל. נרגש ותמה פנה אל מרן הגר"נ

הסיפור היומי

"לי אישית אמר פעם, שזה עתה התגלו לו רבותיו והורו לו איך לנהוג בדבר מסוים שהתחבט בו. כאשר הפצתיו בו לדעת על איזה דבר, התחמק מלומר לי"

שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי - הגר"ש גינזבורג שליט"א מספר על החלומות והגילויים להם זכה סבו הגה"צ רבי יחזקאל לוויןשטיין זצ"ל

נכונה, והוא אישר את הדברים. לאחר מכן, כאשר אחד מבניה של זקנת הרבנית ע"ה שאל אותה מדוע אף פעם לא סיפרה זאת לבני המשפחה, ענתה כי פחדה לספר, משום שסברה שוודאי לא יאמינו לה... "בכלל, היו לו גילויים וחלומות רבים, שחלקם היה מספר למקורביו. הוא היה מספר רבות שבחול"ל בשנחאי היו רבותיו - ר' דניאל מקלם, ר' צבי הירש ברוידא מקלם ור' ירוחם זצ"ל, מתגלים אליו בחלום כמעט דבר יום ביומו לומר לו בהרבה דברים איך להתנהג. גם כאשר התגורר בארה"ב היו מגיעים אליו רבותיו מדי פעם בחלום, אולם בארה"ק כבר היו מתגלים לו פחות. "לי אישית אמר פעם, שזה עתה התגלו לו רבותיו והורו לו איך לנהוג בדבר מסוים שהתחבט בו. כאשר הפצתיו בו לדעת על איזה דבר, התחמק מלומר לי. גם במכתביו שנדפסו לאחר פטירתו, אגרות 'אור יחזקאל', אנו למדים על גילויים וחלומות רבים שהיו לו. לדוגמא, באגרת ק"י כתב המשגיח לאחר פטירת נכדו באמריקא, שבאה אליו הידיעה מפטירתו בחלום מספר ימים לפני שבישרוהו בהקיץ על כך. כמו"כ יש אגרת (מכתב שני"ח) אודות פלוני המנוח "אשר ליום שלושים לפטירתו בא אלי בלילה" וכו', וכן כתב המשגיח במכתב נוסף בו הודיע לבן יתום שלמד תורה ומקצועות חול ביחד בנוסח אמריקה, כי אם יתמכר לתורה בלבד יגרום נח"ר לאביו, "כי יודע אני ממנו ע"ה מה שמסר לי אחרי פטירתו כי מתחרט הוא על אשר הניח אותך בלימוד הזה אשר אינו לפי דעת תורה" (אגרת שס"ה). ובמכתב שני הוסיף לזרוז בנידון זה וחזר והטעים: "במכתבי הקודם רמזתי מה, והלא אתה יודע כי שומר אני את עצמי משקרים" (אגרת שס"ז).

עובדה נוראה שמענו מהגר"ש גינזבורג בעניין הגילויים להם זכה כסדר סבו המשגיח הגה"צ רבי יחזקאל לוויןשטיין זצ"ל (הדברים הובאו גם בספר ר' ועלוול דער איידלמאן). סיפר רבי זאב איידלמאן זצ"ל ששמע מרעיתו הרבנית ע"ה, ששמעה מבעלת המעשה הרבנית לוויןשטיין ע"ה, כי בעת הפגישה לצורך השידוך עם בעלה המשגיח זצוק"ל, ישב הוא מעברו האחד של השולחן והיא ישבה מהעבר השני, ולפתע התרומם מכסאו וטיפס על השולחן כדי להוציא ספר מסוים מהארון לעיין בו... אך מיד תפס את עצמו שהוא באמצע שיחה עם המדוברת... משגילתה פליאה על התנהגותו, הסביר לה כי בימים אלו הוא שקוע באמצע עניין עמוק, ומזה זמן רב הוא נזקק לספר מסוים שאינו בהישג ידו, וכאן נמצא הספר הזה.

הרבנית לוויןשטיין הייתה יתומה מאב, ור' יחזקאל מעולם לא ראה את אביה ולא שמע את שמעו, בשל ריחוק מקומותיהם. והנה באותה שיחה תיאר לה המשגיח בפרוטרוט את מראהו של אביה, בדיוק נמרץ כאילו עמד לפני חי ממש. היא אישרה בפליאה שכך היה נראה, ושאלה מניין לו זאת. אמר לה ר' יחזקאל בפשטות, שמאחר ונצרך לספר האמור ולא מצאו, הופיע לפניו עתה בהקיץ האדם שנראה כך וכך, ואמר לו שהספר המדובר נמצא בארון זה במדף העליון, ולכן מיד טיפס לחפש שם את הספר...

לגרסא אחרת, הוא סיפר לה כי בלילה הקודם נראה אליו בחלום אדם במראה הנ"ל, ואמר לו שבחדר שבו יהיה למחרת, שם למעלה בארון הספרים יהיה ספר פלוני שהוא מבקש כ"כ הרבה זמן. מוסיף הגר"ש: "דודתי אחות אמי ע"ה שאלה את ר' ועלוועל האם העובדה

לפתע הוא שם לב לדבר מוזר: חנוכיית זהב ענקית היתה במזנון, וסמוך לה היו מונחים שברי בקבוק. תמה הגבאי: מה הקשר בין שברי הזכוכית לארמון שכזה??

מה בין שברי בקבוק שמן זית ישן לחזרתו בתשובה שלימה של גביר העיירה?

הרב אהרון כהן

"להשכים תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך" (על הניסים)

התחתנתי, נולדו לי ילדים, שגם בהם לא היה זיק של יהדות, בעקבות כך שלא חינכתי אותם בדרך של אבי וסבי.

"והנה יום אחד כשהלכתי ברחוב, אני רואה קבוצה של יהודים משחקים. לפתע אני שומע זעקה נוראה. התקרבתי למקום וראיתי ילד ממרר בבכי, וסביבו ילדים שמנסים להרגיעו. ניגשתי אל הילד ושאלתי אותו: 'מה קרה לך?', ענה לי הילד בעיניים אדומות ובקול בוכים: 'אני בצרה צרורה! מה אגיד לאבא?!'. 'מה קרה, אולי אני יכול לעזור לך?', שאל הגביר. אולם הילד, שהיה בסערת רגשות, לא הצליח להוציא מילה מפיו. חבריו הסבירו לי שהילד הגיע ממשפחה עניה, אביו חסך במשך תקופה ממושכת פרוטה לפרוטה עבור בקבוק שמן זית, כדי שיוכל להדליק את נרות חנוכה בהידור. היום אחרי הצהריים הוא שלח את בנו לקנות לו את השמן, כשהוא מזהיר את בנו שלא יתעכב בדרך, ויבוא ישר הביתה כדי שהבקבוק חס וחלילה לא יישבר. הילד אכן קנה את הבקבוק, אך כשראה את חבריו שכח מאזהרותיו של אביו, ותוך דקות הבקבוק נשבר לרסיסים.

"לבי נתמלא צער ורחמים על הילד. אמרתי לילד שיתלווה אלי לחנות, ושם קניתי לו בקבוק שמן זית שהיה גדול בהרבה יותר מהקודם. האושר חזר לפניו, וכל הילדים השתתפו בשמחתו". המשיך הגביר לספר לגבאי: "בדרכי הביתה באותו ערב המשיכו להדהד באוזני המילים: 'מה אגיד לאבא? מה אגיד לאבא?'. חשבתי על עצמי, 'באמת, מה אגיד לאבא? מה אגיד לאבא שבשמים שהפקיד בידי נשמה יקרה, וציווה עלי לשמור עליה, מה אומר לאבא אחרי פטירתו? הרי הפניתי עורף ליהדות! איזה תירוץ אומר לאבא שבשמים ביום הדין?!

"בו במקום חזרתי למקום שהילדים שהו בו, אספתי את שברי הבקבוק מהרחוב, אספתי אותם ולקחתי אותם לביתי. עוד באותו הלילה, לתדהמתם של אשתי וילדיי, הדלקתי את נר החנוכה, מה שלא עשיתי כבר שנים רבות.

"בכל לילה שעבר הדלקתי נר נוסף, התבוננתי בנרות המרצדים, ובליבי הרבה תקווה. נזכרתי בהורי, בביתי ובילדותי. בחנוכה התחילה הדרך שלי חזרה לשורשי היהדות ולקיום המצוות. עכשיו אתה מבין מדוע כה יקרים בעיני שברי זכוכית אלו?!", סיים הגביר את דבריו בהתרגשות רבה.

מסופר על גבאי צדקה, שהגיע לאיטליה כדי להתרים כסף לטובת מוסדות תורה בירושלים ת"ו. מקום מושבו היה אצל אחד הגבירים הגדולים. הגבאי היה מופתע מהעושר בארמונו של הגביר. מנורות קריסטל השתלשלו מהתקרה, על רצפת השיש היו פרושים שטיחים מפוארים, השולחן היה ערוך בכלים מפוארים וכך הלאה והלאה.

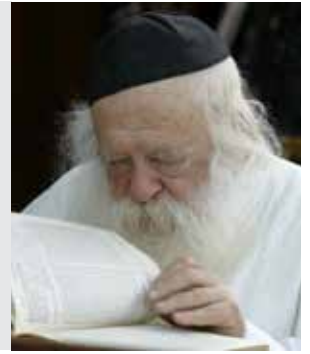
לפתע הוא שם לב לדבר מוזר מאד: חנוכיית זהב ענקית הייתה במזנון, וסמוך לה היו מונחים שברי בקבוק. תמה הגבאי, מה הקשר בין שברי הזכוכית לארמון שכזה? הגביר שראה את הגבאי המשתומם, שאלו: "בוודאי הנך מתפלא מה עושות כאן הזכוכיות הישנות?!",

"אכן כן", ענה לו הגבאי. השיב לו הגביר: "אני חייב לשברים אלו את כל עולמי... הם יקרים לי יותר מכל הזהב והכסף שהנך רואה בבית!...", תוך כדי שהוא מסביר לגבאי את פשר הדברים, החל לגולל את סיפורו:

"נולדתי בהולנד, למדתי שם בשיבה, חשבתי שאשאר שם כל ימי חיי, אך כשהגעתי לגיל מצוות, הגיע אלי מכתב מסבי שגר באיטליה, וביקש ממני שאני הנכד הבכור, אבוא לעזור לו בחנותו תקופה קצרה, היות והוא אינו חש בטוב. הורי הסכימו ואף עודדו אותי לנסוע. כך מצאתי את עצמי עוזב את עולם התורה ועובר לחיי מסחר, עזרתי לסבי בחנות מבוקר ועד ערב, אבל לצערי מצבו של סבי החמיר ולאחר זמן מה הוא נפטר.

"הייתי כבר שקוע בעולם המסחר, ההצלחה האירה לי פנים, נהניתי מכל רגע שהרווחתי במו ידי, עסקיי פרחו מיום ליום, פתחתי סניפים רבים. הודעתי להורי שאני נשאר באיטליה, היות והייתי עסוק בניהול העסק מבוקר עד לילה. "הצעד הראשון של הידרדרותי, היה כאשר הייתי מאד טרוד בעבודה ונאלצתי לוותר על תפילת ערבית. לא חלף זמן רב ודילגתי על שחרית, בתירוץ שזה 'רק היום', כמוכן שעבירה גוררת עבירה וגם מנחה כבר לא התפללתי, ההידרדרות הייתה במדרון תלול מאד, עד כדי שלא נשאר בי שמץ של יהדות. לאחר זמן

ניסה ראש הכולל שוב, ואמר למרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א כי הוא בעל חוב גדול וחייב הרבה כסף לאברכים, ואיך יכול הוא להישאר ולא לצאת לחו"ל לאסוף כסף? אך מרן הגיב: "תיסע לצפת!!! לא לחו"ל!"...

מעשה נפלא על הסייעתא דשמיא לה זוכים השומעים לגדולי ישראל ללא התחכמויות

"כי-טוב כל-אֶרֶץ מִצְרַיִם, לָכֵן הוּא" (בראשית מ"ה, כ')

מרן, ביטל את הטיסה ונסע למנוחה בצפת.

ביום ראשון בערב, בהיותו בצפת, הלך לבית הכנסת צאנז שבעיר והתיישב ללמוד. מתוך עייפותו הרבה נרדם על השולחן, וכשהתעורר ראה כי השעה 10:30. לאחר שהתברר לו כי בשעה 11:00 יתקיים מניין למעריב, החליט להישאר שם עד התפילה.

כשהחלו להתאסף אנשים למעריב, הבחין ראש הכולל ביהודי אמריקאי שהגיע למקום, והחליט לנסות את מזלו ולגשת אליו. ואכן לאחר התפילה ניגש אליו ופתח עמו בשיחה, כאשר הוא מספר לו את השתלשלות הדברים, כיצד ביקש ממרן ברכה לנסיעה לחו"ל, ובמקום זאת שלחו מרן לצפת.

המשך ההתרחשויות היה ממש כמו בסיפורים...

"כמה כסף אתה צריך?" - שאל היהודי האמריקאי קצרות. וראש הכולל נקב בסכום המדויק לו הוא נזקק.

"תן לי לבדוק את העניין", הגיב היהודי בעניינות, "אפגוש אותך כאן למחרת".

למחרת הגיע אותו אדם ומסר לראש הכולל הנדהם שני צ'קים על כל הסכום!!

פרוטה לא נעדרה. ובנוסף, הבטיח כי ישתדל לעזור לו גם בהמשך!

וכשסיפרו למרן את דבר המעשה, נענה בזו הלשון: **"מי ששומע ומאמין, ה' עוזר לו"**.

במוצ"ש שעבר [-מוצש"ק פר' וישלח תשע"ז] נכנס למרן הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א ראש כולל חשוב שהיה אמור לטוס למחרת לחו"ל לגיוס כספים, כדי לקבל את ברכתו לקראת הנסיעה.

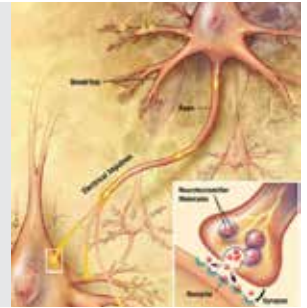
והנה, כשאמר למרן כי הוא עומד לנסוע לחו"ל, הגיב מרן מיד: "למה לצאת לחוץ לארץ?"... הדבר היה לפלא גדול, כי לפני אותו ראש כולל נכנס למרן מנהל מוסד אחר שאמר לו כי הוא נוסע לחו"ל ומרן בירכו בברכה והצלחה.

ניסה ראש הכולל שוב, ואמר למרן כי הוא בעל חוב גדול וחייב הרבה כסף לאברכים, ואיך יכול הוא להישאר ולא לצאת לחו"ל לאסוף כסף? אך מרן הגיב ואמר: "תיסע לצפת!!! לא לחו"ל!"...

כשיצא ראש הכולל מחדרו של מרן פגש בידיד שהגיע אל הבית באותה שעה, ושח באוזניו את סיפור המעשה. נכנס אותו הידיד שוב לחדר וחזר על הדברים באוזני מרן, באומרו כי ידידו ראש הכולל חייב כסף רב ומוכרח לצאת לחו"ל לשם כך וכו', אך מרן נותר בשלו: "אם אתה רוצה תיסע, אבל אני נתתי ברכה על נסיעה לצפת!".

למרות תמיהתו הרבה, מתוך אמונת חכמים איתנה שמע ראש הכולל לדברי

במוח האנושי יש כ-10 מיליארד תאי עצב. כל תא שולח בין 10,000 ל-100,000 סיבים כדי לחבר תאי עצב אחרים אל המוח. מספר הקשרים הללו הוא אלף-מיליון מיליון, ובלשון המתמטיקאים: "קדריליון"

מנפלאות מוח האדם

יש 100,000 עלים, מספר העלים הכולל ביער יהיה שווה ל-10 בחזקת 15, שהוא כאמור מספר הקשרים במוח האדם. למרות כל הקשרים הללו, יער זה של סיבים אינו ערבוב מקרי של תוהו ובהו, אלא רשת מאורגנת היטב, שבה לרוב הסיבים יש תפקודי תקשורת מסוימים והם עוברים בערוצים קבועים דרך המוח. אם רק אחד חלקי מאה מקשרי המוח היו מנותבים באופן מסוים, גם זה היה מספר קשרים רב יותר מהקשרים ברשת התקשורת של העולם כולו! עם אותו מוח מתכנן האדם עד היום המון יצירות מתוחכמות בכל התחומים. ואת המוח עצמו, מי תכנן? מי סידר?!

(אהל יעקב, מועדים, מתוך הספר 'מסילות אל האמונה')

"הקרוב אלינו יותר והגלוי לנו הוא סימן החכמה הנראה במין האדם" (שער הבחינה פ"ה). כשנשאל פעם מלומד חכם איזו היא הארץ המסתורית שטרם נחקרה כראוי, השיב: "זו הנמצאת בגולגולתינו - המוח!" במוח האנושי יש כעשרה מיליארד תאי עצב. כל תא שולח בין 10,000 ל-100,000 סיבים כדי לחבר תאי עצב אחרים אל המוח. יחד, מספר הקשרים הללו הוא אלף-מיליון מיליון, שהוא, כלשון המתמטיקאים "קדריליון" (10 בחזקת 15: ספרה 1 ואחריה 15 אפסים...) קשה לדמיין מספרים כה גדולים, אך הבה ננסה נתאר לעצמנו שטח שגודלו מחצית מארצות הברית של אמריקה, מליון מייל מרובעים. נדמיין לעצמנו שהוא מכוסה כולו ביער, שבו 10,000 עצים בכל מייל מרובע. אם לכל עץ

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

"שתיקה יפה": הסימנים שיקלו עליכם לזכור את התנאים המתירים סיפור לשון הרע לתועלת

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

באופן אחר, אלא על ידי לשון הרע).
ק - קו משקולת [שלא יגדיל העוולה].
ה - הדין [שלא יצא היזק יותר מכפי הדין].
י - יראה [שיראה הדבר בעצמו].
פ, ה - פלוני - הוכחה [שיוכיח את פלוני מתחלה].
וסימן נוסף: א-ב-ג-ד-ה-ו-ז:
אני ראיתי, בודאי עוולה, גערה (תוכחה), דיוק, התכוין לתועלת, וא"א באופן אחר, נזק.

היום מתחילים בלימוד כלל י' מהלכות לשון הרע, העוסק בדיני סיפור לשון הרע לתועלת. להיתר סיפור לשון הרע לתועלת, ישנם כמה וכמה תנאים, ובביאורים ומוספים מביאים מספר 'עיקרי דינים' סימן שיכול להקל על זכירתם בראשי פרקים של כל התנאים: הסימן הוא: "שתיקה יפה".
ש - שיתבונן [אם הוא היזק]. (דהיינו, האם אכן הדבר שפלוני עשה לחברו, נחשב על פי דין גזל או נזק).
ת - תועלת [שיכוון לתועלת].
י - יסבב [יכול לסובב באופן אחר. (דהיינו, שאינו יכול לסבב את התועלת